

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

06 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte - Timofti Vladimir,

Judecători - Țurcan Anatolie, Toma Nadejda, Cobzac Elena, Boico Victor,

a judecat fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către inculpatul Esir Mihail, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 12 august 2020, în cauza penală privindu-l pe

Esir Mihail Xxxxxx, născut la xxxx, originar și domiciliat în s. xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 28.04.2015 – 09.01.2020;

Instanța de apel: 06.02.2020 – 12.08.2020;

Instanța de recurs: 16.10.2020 – 06.04.2021.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat din 09 ianuarie 2020, inculpatul Esir Mihail Xxxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art.27, art.172 alin.(3) lit. a) Cod penal la - la 7 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciarul de tip închis;

- art.152 alin.(2) lit. c¹) Cod penal – la 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciarul de tip semiînchis.

Potrivit art.84 alin.(1) Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 8 ani, cu executarea pedepsei în penitenciarul de tip închis.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul Esir

Mihail, la 07 noiembrie 2014, aproximativ la orele 10:00, aflându-se în domiciliul pe str. Xxxxxx, s. Xxxxxx, care aparține cet. Xxxxxx folosindu-se de faptul că minora Xxxxxx, a rămas în casă, aplicând în privința ei constrângere fizică sun forma de lovituri cu mâinii pe diferite părți ale corpului ultimei, a încercat să-și satisfacă pofta sexuală în forma perversă cu minora Xxxxxx, prin introducerea penisului în cavitatea bucală, însă în legătura cu faptul că ultima a început să plângă, el nu și-a produs efectul din cauze independente de voința acestuia.

Prin acțiunile sale Esir Mihail, a săvârșit infracțiune prevăzută de art.art.27,172 alin.(3) lit. a) Cod penal, adică tentativă de satisfacere a poftei sale sexuale în forma perversă prin constrângere fizică aplicată în privința persoanei care nu a atins vârsta de 14 ani.

Tot el, Esir Mihail pe data de 07 noiembrie 2014, aproximativ la orele 10.00, aflându-se în domiciliul pe str. xxxxxx, s. xxxxxx, care aparține cet. Xxxxxx intenționat a aplicat cu mâinii pe diferite părți ale corpului minorei xxxxxxxx, cauzându-i fractura închisă osului umeral stâng în treime de jos cu dislocarea fragmentelor, echimoze în regiunea feței, buzelor, gurii, gâtului, excoriații în regiunea obrazelor, edemul obrazelor care în ansamblu au dus la dereglarea sănătății pe un termen îndelungat și în conformitate cu semnul calificativ dat au fost apreciate ca vătămarea medie a sănătății.

Prin acțiunile sale Esir Mihail a săvârșit infracțiunea, prevăzută de art.152 alin.(2) lit. c¹) Cod penal, adică vătămarea intenționat medie a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art.151, săvârșită cu bună știință asupra unui minor.

3. Temeinicia și legalitatea sentinței, a fost atacată cu apel de către:

3.1. Avocatul V. Cazmalî în numele inculpatului Esir Mihail, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei decizii, prin care inculpatul Esir Mihail să fie achitat din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În argumentarea apelului declarat, apărătorul a indicat că instanța de fond a apreciat eronat probele, nu a ținut cont de toate circumstanțele elucidate în cadrul cercetării judecătorești, cauza fiind examinată superficial.

Astfel apărătorul a invocat că, instanța de fond nu a dat o apreciere cuvenită declarațiilor inculpatului, care a recunoscut faptul că, într-adevăr a lovit-o și a certat-o pe Xxxxxx pentru neascultare, dar nu a constrâns-o la careva acțiuni cu caracter sexual. Inculpatul spunea cuvinte necenzurate, cu menționarea vulgară a organelor genitale masculine și anume amenințarea cu raport sexual cu caracter pervers. Apărătorul a menționat că vârsta de 15 ani, pe care o avea Esir Mihail la data de 07 noiembrie 2014, îi oferea posibilitatea să conștientizeze că acțiunile sexuale cu caracter forțat, este un fenomen excepțional de negativ și amoral.

Apărarea a atenționat și la comportamentul lui Esir Mihail, or acesta după ce a

lovit-o pe Xxxxxx la data de 07 noiembrie 2014, nu a fugit din casă lui Uzun, nu a convins, sau nu a forțat-o prin amenințări pe Xxxxxx să nu povestească nimănui despre cele întâmplate.

Mai mult, declarațiile lui Esir Mihail, despre cele întâmplate la 07 noiembrie 2014 sunt consecutive, logice și nu sunt contradictorii.

De asemenea apelantul a invocat că, declarațiile părții vătămate Xxxxxx nu confirmă învinuirea în privința lui Esir Mihail și intenția acestuia de a-și satisface pofta sa sexuală în forma perversă cu aplicarea constrângerii fizice, întrucât ele sunt fragmentare, vage. Mai mult, potrivit raportului de expertiză psihologică-psihiatrică nr.169 din 05.03.2015, s-a constatat că minora Xxxxxx nu spune minciuni, însă nu poate să delimiteze atentarea la inviolabilitatea sexuală și înjurări vulgare. Experții au indicat că partea vătămată nu a putut să înțeleagă corect intenția și caracterul acțiunilor în privința ei, nu au putut să aprecieze situația. Au indicat că nu sunt evidente semnele inspirării și predispunerea de a da curs liber imaginației sale. Adică nici experții nu pot delimita faptul dacă ea spune minciuni sau nu, și nici nu poate să diferențieze astfel de nuanțe. Copilul spune adevărul, dar el spune așa cum poate să-1 expună și este imposibil de a delimita dacă aceasta era înjurare vulgară, folosită la bătaia copilului pentru neascultarea acestuia, fiind chiar cu demonstrarea organelor genitale sau constrângerea la folosirea organelor genitale în forma perversă.

La fel, apărătorul a indicat că, declarațiile reprezentantului legal Xxxxxx și a martorului Xxxxxxi xxxxx urmează a fi apreciate critic, deoarece acestea se bazează doar pe cele relatate de către fiica acestora Xxxxxx, nefiind martori oculari a infracțiunii date.

În continuare apărătorul a specificat, că inculpatul se învinuiește de tentativă neconsumată de infracțiune, instanța de fond a indicat în sentința că intenția inculpatului direcționată spre satisfacerea poftii sexuale în forma perversă, nu a fost dus până la capăt de către Esir Mihail din cauze independente de voința acestuia, necătând la aplicarea puterii fizice în privința părții vătămate minore, care în afară de opunerea rezistenței (verbale, adică a refuzat să efectueze acțiunile cerute de către inculpat), a început să plângă.

Luând în considerație condițiile fizice ale figuranților pe prezenta cauza, precum și condițiile în care se aflau Esir Mihail și minora Xxxxxx, atunci pe Esir Mihail nimic nu îl împiedica să săvârșească acțiunile, care pot fi apreciate ca componența infracțiunii, prevăzute de art.172 Cod penal.

În cazul dat cele săvârșite urmau fi calificate ca refuzul benevol de a aduce infracțiunea până la capăt, care are loc atunci când persoana care a săvârșit acțiunile prealabile și/sau care a început să exercite acțiunile care formează latura infracțiunii din propria inițiativă (adică benevol) nu produce efectul infracțiunii. Conform art.56 alin.(1) CP RM, se consideră renunțare de bună voie la săvârșirea infracțiunii

încetarea de către persoană a pregătirii infracțiunii sau încetarea acțiunilor (inacțiunilor) îndreptate nemijlocit spre săvârșirea infracțiunii, dacă persoana era conștientă de posibilitatea consumării infracțiunii. Conform art.56 alin.(2) Cod penal, persoana nu poate fi supusă răspunderii penale pentru infracțiune dacă ea, benevol și definitiv, a renunțat la ducerea până la capăt a acesteia. Conform art.56 alin. (3) CP RM, persoana care a renunțat de bună voie la ducerea infracțiunii până la capăt este supusă răspunderii penale numai în cazul în care fapta săvârșită conține o altă infracțiune consumată.

3.2. Reprezentantul părții vătămate Xxxxxx, Xxxxxx, prin care a solicitat casarea sentinței și achitarea lui Esir Mihail, invocând că în anul 2014, inculpatul deseori se afla la dâșii și l-a auzit vorbind cuvinte necenzurate. Nu este sigură de faptul că Esir Mihail a constrâns-o pe fiica ei la acțiuni de caracter sexual, sau au fost doar înjurături. După 07.11.2014 Esir Mihail vine în vizită la ei, iar fiica ei nu se teme de el.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 12 august 2020, apelurile declarate de către avocatul V. Cazmalî în numele inculpatului Esir Mihail și apelul reprezentantului părții vătămate, Xxxxxx au fost respinse ca neîntemeiate, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Pentru soluția adoptată instanța de apel a menționat că, prima instanță, corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că inculpatul a săvârșit anume infracțiunile imputate acestuia. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Verificând argumentele invocate în apelurile declarate, instanța de apel a ajuns la concluzia că, acestea sunt nefondate fiind combătute de probele anexate și circumstanțele stabilite în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond și verificate în cadrul procedurii de examinare a apelului.

Astfel, instanța de apel a menționat că prima instanță just și-a întemeiat sentința în baza declarațiilor părții vătămate minore Xxxxxx, a reprezentantului legal Xxxxxx, a martorului Xxxxxxi precum și probelor scrise, iar prin analiza lor cu certitudine s-a dovedit vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.27, art.172 alin.(3) lit. a) și art.152 alin.(2) lit. c1) Cod penal.

Argumentele părții apărării precum că declarațiile părții vătămate minore Xxxxxx nu confirmă învinuirea în privința lui Esir Mihail în intenția acestuia de a-și satisface pofta sexuală în forma perversă cu aplicarea constrângerii fizice, au fost respinse ca fiind neîntemeiate întrucât reieșind din aceste declarații este imposibil de a stabili imaginea exactă a celor întâmplate.

Instanța de apel a remarcat că partea vătămată fiind audiată în conformitate cu art.110¹ Cod de procedură penală, a indicat direct că Esir Mihail a încercat să își satisfacă pofta sexuală în forma perversă cu aplicarea constrângerii fizice, declarații care au fost confirmate prin declarațiile reprezentantului legal Xxxxxx și a martorului Xxxxxxi, precum și prin raportul de expertiza medico-legală cu nr.21B din 07.03.2015, conform căruia, la minora Xxxxxx, au fost depistate următoarele leziuni corporale: fractura închisă osului umeral stâng în treime de jos cu dislocarea fragmentelor, echimoze în regiunea feței, buzelor, gurii, gâtului, excoriații în regiunea obrazelor, edemul obrazelor care au fost cauzate prin acțiunea unui (unor) obiect (e) contondent dur (e) care au putut fi formate posibil în termenul și circumstanțele indicate în ordonanță, care în ansamblu au dus la dereglarea sănătății pe un termen îndelungat și în conformitate cu semnul calificativ dat au fost apreciate ca vătămarea medie a sănătății. Luând în vedere localizarea vătămarilor corporale s-a exclus formarea lor la căderea de o singură dată a minorei Xxxxxx de la înălțimea, cu lovitura ulterioară de o suprafață dură. (f.d.96-98, vol. I).

Veridicitatea declarațiilor părții vătămate s-a confirmat și prin raportul de expertiza psihologică-psihiatrică nr.169 din 05.03.2015, conform căruia ținând cont de particularitățile individuale psihologice și vârsta părții vătămate, minora Xxxxxx nu a putut corect să înțeleagă intenția și caracterul acțiunilor în privința ei, nu a putut să aprecieze situația, precum și să ia careva decizii, ci a înțeles violarea ca constrângerea de a exercita careva acțiuni neplăcute și nedorite. Gradul de dezvoltarea intelectuală a minorei Xxxxxx, corespunde normei de vârstă. Nu sunt evidente semnele de inspirație și predispoziția de a visa referitor la faptul examinat (f.d.86-87).

Mai mult, inculpatul nu a prezentat nici în prima instanță și nici în instanța de apel careva probe, care pun sub îndoială sau care exclud declarațiile părții vătămate Xxxxxx și altor probe ale acușării acumulate în prezenta cauză penală.

La individualizarea pedepsei penale în privința inculpatului Esir Mihail, instanța de apel a reținut că, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art.6, 7, 61, 75,79 Cod penal, respectiv, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, considerând că atingerea scopului pedepsei se v-a asigura prin aplicarea pedepsei sub forma de închisoare, în limitele stabilite de sancțiunea normei de încriminare, cu respectarea prevederilor art.79 Cod penal.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, inculpatul Esir Mihail a declarat recurs ordinar, solicitând casarea hotărârilor instanțelor de judecată, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.27,

art.172 alin.(3) lit. a) Cod penal iar în baza art.152 alin.(2) lit. c¹) Cod penal, solicită încetarea procesului penal cu absolvirea de răspundere penală în baza a Legii nr.210 din 29 iulie 2016 „Privind amnistia, în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova”.

În motivarea recursului declarat, autorul acestuia a invocat argumente similare celor indicate anterior în apel și descrise în pct.3 - 3.1 al prezentei decizii, suplimentar a invocat că nici instanța de fond și nici instanța de apel nu au stabilit circumstanțele care l-ar fi împiedicat pe acesta să săvârșească acțiunile cu caracter sexual în formă perversă cu minora de 4 ani, până la capăt, în condițiile în care erau singuri acasă.

Inculpatul recunoaște că, a lovit-o pe minora, regretă de cele comise și este de acord să fie atras la răspundere penală pentru acest lucru, însă nu a comis careva acțiuni de satisfacere a poftii sexuale în forme perverse, prin constrângere fizică sau psihică în privința minorei.

Prin urmare, inculpatul solicită încetarea procesului penal în baza art.art.27, 172 alin.(3) lit. a) Cod penal, în temeiul art.391 alin.(1) pct.6) Cod de procedura penală, cu liberarea de răspundere penală în legătură cu renunțarea de bună voie la săvârșirea infracțiunii, în temeiul art.56 Cod penal.

6. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.11) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință asupra recursului declarat de inculpat, prin care solicită ca acesta să fie declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Judecând recursul în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că recursul ordinar urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Conform prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei. Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului ordinar declarat de către inculpatul Esir Mihail se constată că acesta face referire la temeiul de casare din art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, intervenind cu solicitarea de a se dispune desființarea deciziei

instanței de apel, de altfel și a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat pe capătul de învinuire prevăzut de art.27, art.172 alin.(3) lit. a) Cod penal, iar în baza art.152 alin.(2) lit. c¹) Cod penal, să fie absolvit de răspundere penală în baza Legii nr.210 din 29 iulie 2016 „Privind amnistia, în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova”.

Verificând materialele dosarului, în raport cu criticele invocate de recurent în recursul declarat, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că la judecarea apelului instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă în partea condamnării lui Esir Mihail în baza art. art.27, 172 alin.(3) lit. a), 152 alin.(2) lit. c¹) Cod penal, care este argumentată și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept stabilite în speța dată.

La fel, Colegiul penal lărgit menționează că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, care cuprinde temeiurile ce au dus la adoptarea soluției expuse în pct.4 din prezenta decizie.

Mai mult, din materialele dosarului rezultă, că instanța de apel, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a examinat obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinenței și concludenței, atât cele ale apărării, cât și cele ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Esir Mihail de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art.27, 172 alin.(3) lit. a), 152 alin.(2) lit. c¹) Cod penal să fie una legală și întemeiată, care se menține și de instanța de recurs.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit conchide că temeiul invocat de către recurent și prevăzut la pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală și în hotărârea adoptată s-a pronunțată asupra tuturor motivelor invocate în apel, cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția adoptată.

În continuare, revenind la conținutul recursului declarat, Colegiul penal lărgit reține că, autorul acestuia consideră că, instanța de apel, care a menținut soluția primei instanțe, a tras o concluzie greșită în ce privește condamnarea sa în baza art. art.27,172 alin.(3) lit. a) Cod penal, considerând că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția acestuia în comiterea acestei infracțiuni.

În contextul dat, Colegiul penal lărgit constată că prima instanță, conform prevederilor art.314 Cod de procedură penală, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpatul, inclusiv partea

vătămată minoră, a cercetat materialele cauzei și apreciindu-le în mod obiectiv, care au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului a fost dovedită.

Instanța de apel, respectând prevederile art.414 Cod de procedură penală, a supus verificării declarațiile inculpatului, a martorilor și probele materiale administrate, prin citirea lor în ședința de judecată și consemnarea acestora în procesul-verbal, în urma căreia a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță referitor la vinovăția inculpatului Esir Mihail, considerând că argumentele apărării cu privire la nevinovăția acestuia nu și-a găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești.

Astfel, argumentele invocate de recurent referitor la nevinovăția inculpatului Esir Mihail în comiterea *tentativei satisfacerii poftei sexuale în forma perversă săvârșite asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine că nu a atins vârsta de 14 ani*, sânt neîntemeiate și se resping, deoarece atât instanța de fond, cât și instanța de apel au motivat condamnarea inculpatului prin faptul, că învinuirea a prezentat suficiente probe care cu certitudine dovedesc vinovăția acestuia de comiterea infracțiunii imputate și anume: declarațiile părții vătămate minore Xxxxxx, audiată în condițiile prevederilor art.110¹ Cod de procedură penală, declarațiile reprezentantului legal Xxxxxx și a martorului Xxxxxx.

Concomitent, vinovăția inculpatului, în comiterea infracțiunii imputate, a fost dovedită și prin materialele cauzei și anume:

- ordonanța de începere a urmăririi penale din 10.11.2014, prin care s-a dispus începerea urmăririi penale pe art. art.27, 172 alin.(3) lit. a) Cod penal, pe faptul tentativei de satisfacere a poftei sale sexuale în forma perversă prin constrângere fizică aplicată în privința persoanei care nu a atins vârsta de 14 ani. (f.d.1 vol. I);

- procesul-verbal de primire a plângerii verbale a lui Xxxxxx, din 07.11.2014 (f.d.5 vol.I);

- procesul-verbal de examinare la fața locului din 07.11.2014, prin conținutul căruia a fost examinat domiciliul, amplasat în s. Xxxxxx, str. Xxxxxx, la care este anexat foto-tabelul (f.d.7-15, vol. I);

- caracteristica în privința elevului de clasa 9 din Gimnaziul s. Xxxxxx, Esir Mihail din 21.10.2014. (f.d.24 vol. I);

- caracteristica în privința familiei Esir din satul Xxxxxx, raionul Comrat, emisă de către primarul Palie G., din 10.11.2014 (f.d.2, vol. I);

- certificatul directorului IMSP SR Comrat "xxxxx1", Novac E.C., din 12.11.2014, privind faptul că Esir Mihail, nu stă la evidență medicului psihiatru și medicului narcolog. (f.d.55, vol. I);

- cerința IP MAI RM pe numele lui Esir M., (f.d.57, vol. I);

- procesul-verbal de audiere a părții vătămate minore Xxxxxx în cadrul urmăririi penale din 24.12.2014 (f.d.62-63, vol. I);

- raportul de expertiza psihiatrico-legală nr.85a-2015 din 10.02.2015, conform căruia Esir Mihail, are diagnoza: starea grea după traumatism cranio-cerebral (noiembrie 2014), sindrom neurologic (f.d.79-80, vol. I);

- raportul de expertiza medico-legală nr.21B din 07.03.2015 (f.d.96-98, vol. I).

- ordonanță de începere a urmăririi penale din 03.04.2015, prin care s-a dispus începerea urmăririi penale după elementele infracțiunii, prevăzute de art.152 alin.(2) lit. c¹) Cod penal. (f.d.100, vol. I);

Prin urmare, argumentele recurentului, precum că nu ar fi săvârșit infracțiunea prevăzută de art.art.27, 172 alin.(3) lit. a) Cod penal, contravin materialelor cauzei, deoarece, atât instanța de fond, cât și cea de apel corect au concluzionat că vinovăția inculpatului se dovedește prin probele enumerate mai sus și care combat efectiv cele relatate de către recurent în scop de apărare.

Totodată, Colegiul penal lărgit menționează că nu pot fi reținute nici argumentele recurentului precum că, procesul penal în baza art. art.27, 172 alin.(3) lit. a) Cod penal urmează a fi încetat cu liberarea acestuia de răspundere penală în legătură cu renunțarea de bună voie la săvârșirea infracțiunii.

În acest context, Colegiul penal lărgit face o remarcă cu privire la această chestiune, invocând practica judiciară, potrivit căreia infracțiunea prevăzute de art.172 Cod penal se consideră consumată *odată cu începerea realizării actului sexual al făptuitorului cu victima, indiferent de consecințe*. Faptele îndreptate nemijlocit spre satisfacerea poftei sexuale în forme perverse (dezbrăcarea victimei, imobilizarea ei, aplicarea violenței față de ea pentru a-i înfrânge rezistența etc.), dar care nu au condus la începerea acțiunilor cu caracter sexual, menționate mai sus, din cauze ce nu depind de voința făptuitorului, formează tentativa la infracțiunea prevăzute de art.172 Cod penal. Faptele date pot constitui tentativă la această infracțiune numai dacă a fost întreprinse în scopul realizării satisfacerii poftei sexuale în forme perverse. Dacă acțiunile făptuitorului au fost exercitate în alte scopuri, faptele săvârșite nu pot fi calificate conform art.172 Cod penal.

Renunțarea de bunăvoie de a săvârși infracțiunea prevăzută de art.172 Cod penal urmează să fie examinată ca circumstanță care exclude răspunderea pentru aceste infracțiuni. În acest caz, persoana poartă răspundere doar pentru fapta prejudiciabilă săvârșită real și cu condiția că ea conține elementele constitutive ale infracțiunii. Nu se consideră renunțare de bunăvoie la săvârșirea acțiunilor violente cu caracter sexual refuzul de continuare a acțiunilor prejudiciabile care este determinat de cauze independente de voința făptuitorului.

La caz, s-a confirmat cert faptul că, intenția inculpatului a fost îndreptată spre satisfacerea poftei sexuale în formă perversă, nefiind dusă până la capăt, din motive care nu depind de voința lui și anume în legătură cu imposibilitatea, în pofida aplicării forței fizice în privința victimei minore de a o convinge la întreținerea raportului

sexual în formă perversă, care înafara de opunerea rezistenței (verbală, adică a refuzat să execute acțiunile solicitate de către inculpat) a început să plângă.

Instanța de recurs, conchide asupra legalității și temeiniciei concluziilor instanțelor, care au constatat existența faptei și vinovăției inculpatului Esir Mihail în comiterea infracțiunii prevăzute art.art.27, 172 alin.(3) lit. a) Cod penal, fiind stabilite în cauză toate elementele constitutive ale infracțiunii de tentativa satisfacerii poftelor sexuale în forma perversă în privința părții vătămate minore.

Astfel, atât prima instanță, cât și instanța de apel s-au pronunțată asupra circumstanțelor de fapt și au motivat concluziile prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-au dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Colegiul penal lărgit constată că afirmațiile recurentului, precum că instanțele de fond incorect au apreciat probele cauzei punându-le la baza sentinței de condamnare, nu pot fi reținute ca temei de admitere a recursului, deoarece, ca probe, acestea sânt administrate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanțele de fond conform legislației în vigoare. Mai mult că, critica referitor la procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei și care deja a fost efectuată de ambele instanțe.

Astfel, Colegiul penal lărgit susține concluzia privind prezența în acțiunile inculpatului Esir Mihail a elementelor constitutive ale infracțiunii imputate, fapta acestuia corect fiind încadrată în prevederile art.art.27, 172 alin.(3) lit. a) Cod penal.

Totodată, Colegiul penal lărgit consideră ca fiind neîntemeiată și solicitarea recurentului privind încetarea procesului penal de învinuire în baza art.152 alin.(2) lit. c/1) Cod penal, cu absolvirea de răspunderea penală în baza Legii nr.210 din 29 iulie 2016, „Privind amnistia, în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova”, or solicitarea recurentului contravine prevederilor art.(1) alin.(2) al Legii nr.210 din 29 iulie 2016, potrivit căruia *„căință activa a persoanei se determină în conformitate cu criteriile stabilite la art.57 Cod penal nr.9S5-CX din 18 aprilie 2002, fără a ține cont de criteriile gravității faptei comise”*.

Conform prevederilor art.(1) alin.(3) al Legii nr.210 din 29 iulie 2016 *„aplicarea oricărei modalități de liberare de pedeapsă penală, prevăzute de prezenta lege, poate avea loc doar în condițiile în care organul de urmărire penală, instanța de judecată sau judecătorul de instrucție constată întrunirea cerințelor stipulate la alin.(1)”*.

Dispoziția art.57 Cod penal prevede că *„persoana care pentru prima oară a săvârșit o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă poate fi liberată de răspunderea penală dacă ea, după săvârșirea infracțiunii, s-a autodenunțat de bună voie, a*

contribuit activ la descoperirea acesteia, a compensat valoarea daunei materiale cauzate sau, în alt mod, a reparat prejudiciul pricinuit de infracțiune”.

Potrivit materialelor cauzei se constată, că inculpatul Esir Mihail în cadrul urmării penale, nu și-a recunoscut vina, încercând să pună vinovăția pe seama părții vătămate Xxxxxx(vol. I, f.d.49-52), înaintând o cerere, prin care a solicitat audierea suplimentară a părții vătămate minore Xxxxxx(vol. I, f.d.66), iar la 11 martie 2015, lui Esir Mihail, fiindu-i înaintată învinuirea în baza art.art.27,172 alin.(3) lit. a) Cod penal, acesta a refuzat să facă declarații (f.d.94, vol. I).

La 07 aprilie 2015, lui Esir Mihail i-a fost înaintată învinuirea în baza art.152 alin.(2) lit.c¹) Cod penal, acesta a încercat să-l învinuiască pe Xxxxxx (tatăl părții vătămate) de cauzarea leziunilor corporale medii părții vătămate Xxxxxx(f.d.107, vol. I).

Mai mult, în cadrul prezentării materialelor urmării penale pentru luare de cunoștință, ultimul împreună cu partea apărării la data de 07 noiembrie 2014 au solicitat audiere suplimentară a învinuitului Esir Mihail cu participarea translatorului în limba găgăuză și numirea expertizei psihiatrice pentru stabilirea stării psihiatrice a lui Esir Mihail (f.d.115-116, vol. I), fapt incompatibil cu prevederile art.(1) alin.(2) al Legii nr.210 din 29 iulie 2016, privind aplicarea actului de amnistie în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

În aceste condiții, instanța de recurs consideră că, n-a fost constatată prezența în speța examinată a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Argumentele esențiale a recurentului au fost combătute în decizia instanței de apel, care la examinarea cauzei a respectat prevederile art.art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, hotărârea adoptată cuprinzând motive clare pe care se întemeiază soluția, motivare pe care instanța de recurs ordinar o însușește integral reieșind din temeinicia acesteia, acțiune ce este conformă practicii CtEDO, expuse inclusiv în pct.37 a hotărârii *Albert vs. România din 16.02.2010*, care statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit constată că, soluția emisă este motivată și aplicată în limitele legii, iar la judecarea cauzei instanța de apel nu a comis erorile de drept invocate în recursul depus, motiv din care recursul ordinar declarat de inculpatul Esir Mihail urmează a fi respins ca inadmisibil.

8. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către inculpatul Esir Mihail, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 12 august 2020, în cauză penală privindu-l pe *Esir Mihail XXXXX*, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 20 mai 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Toma Nadejda

Cobzac Elena

Boico Victor